

Innehåll

Bara Ett Vanligt Luderparty	5
Som Jag Hatade Karlar	24
Gränser	31
Kropp och Förnuft	59
Jag Gillar Att Göra Det Skönt För Kvinnor	74
Flatlusig	94
Arbetssemester I Tucson	114
Spolad	130
Tatuera Dig	145
Pluto Drive - San Francisco	158

Bara Ett Vanligt Fnaskparty

Efter att ha varit min
flickvän i en månad
avslöjar Steph äntligen
sin stora hemlighet för
mig, nämligen att hon
jobbar som hora.

Det inlemmar mig i den exklusiva klick personer som vet: Steph, Stephs bästa vän Dinah – som också är hora – och vår kompis Amy, som inte är det. Så vi fyra får gå på det absolut stängda fnaskpartyt på det stora hotellet nere vid vattnet.

Innan hon kom med sitt avslöjande ljög Steph en massa. Alla kvällar när vi inte kunde träffas. Hon var jämt tvungen att sitta barnvakt eller skulle träffa gamla vänner jag inte kände och skulle bli uttråkad av eller också måste hon servera på nåt bröllop, stå i vit rock bakom ett varmfat med köttbullar och le. Hon sa att hon hade en hel massa udda jobb men i själva verket höll hon sig till bara ett, det mest udda av alla – eskortflicka, som är detsamma som prostituerad. Jag blev häpen när jag fick veta att min flickvän, som jag kysstes och kramades och grälade med, som jag tuggade och slickade på, var hora. Det fick mig att gilla henne ännu mer, det beseglade allting. Fanns det några kvardröjande tvivel på att jag var på rätt väg med den här lesbiska grejen så försvann de med Stephs avslöjande. En lesbisk callgirl. Min flickvän.

Jag var tjugoett år gammal

men inombords kände jag mig som trettio, trettioett. Jag avskydde att tala om för nån hur gammal jag var eftersom det fick dem att uppfatta mig fel. Det fick dem att uppfatta mig som ung fast jag inom mig kände mig tidlös, fick dem att tro att jag inte visste särskilt mycket fast jag i själva verket visste mer än de. Jag trodde att jag kände mig trettioett eller trettio två år gammal, men jag hade fel. Nu när jag är trettio två vet jag hur det känns och det känns inte som tjugoett. Så jag var den sorts tjugoettåring som tror att hon i själen är trettio eller trettiofem, vilket förstås är ett väldigt tjugoettårigt sätt att tänka. Och här är min lesbiska prostituerade flickvän. Hon har en riktig kvinnlig kropp, kvinnlig eftersom hon redan är tjugosju, och jag har en barnkropp, alldeles platt hela vägen med ett par hudveck till tuttar, som om nån tarvligt nytt och dragit mig i skinnet där och det inte slätat ut sig igen.

När Steph biktade sig trodde hon att hon bekände att hon var bara en sak, eskortflicka, men i själva verket avslöjade hon också att hon var en lögnare, även om ingen av oss just då förstod det. Jag förstod att den här världen var en bedräglig värld, att den var grym och tvingade på alla kompromisser, och det första som rök var ofta sanningen. Typ man vill vara frikostig och öppen med hur det faktiskt är men kan bara inte, för i så fall får man utgångsförbud eller sparken eller så tar de ungarna ifrån en eller ens flickvän gör slut med en.

Amy var bara en flata. Urgullig.

Ojämma tänder, en glugg där fram som fick det att se ut som om hon blinkade åt en när hon log. Hon hade glasögon och hår som till hälften var sprejat, till hälften spretade ut. Hon var gänglig och de tjocka, svampiga sulorna på hennes kängor fick henne att bli ännu längre. Vi gick in i hotellet och sjönk ner i mattan, svischade mot nattklubben de hade där och som jag tror hette Chances. Kanske Wishes. Faces. Den hette nät som fick en att tänka på en gaybar men den var inte gay. I alla fall inte den kvällen. Steph och Dinah visade sina inbjudningar för en biffig, halslös karl i dörren. Han tittade på dem ett ögonblick, tittade ofokuserat bort, släppte in dem utan ett ord eller en blick. Hans ansikte var avsiktligt neutralt, kanske en smula resignerat, som om han hade en åsikt om det här partyt i kväll jodå nog fan hade han det, men inte fan var det värt att bli av med jobbet för den sakens skull. Jag blev förvånad. Jag hade snabbt bedömt honom och stålsatt mig för att bli trackad på nåt slipprigt sätt, försökt komma på en dräpande replik som svar på det dregliga sneglande jag väntade mig. Men nej. Jag var osäker på vilket som var värst, att bli ordlöst fördömd eller sexualiserad och stött på. Döh, sa Steph, är du korkad eller? Ordlöst fördömd. Dinah nickade. Ordlöst fördömd.

Som Jag Hatade Karlar

Alla i sexindustrin
har inte blivit
sexuellt utnyttjade.
Själv blev jag det,
och sen blev jag det inte.

Min terapeut har talat om för mig att det som hände i mitt hem ska kategoriseras som otillbörligt sexuellt beteende. Sjänt som kan leda till att en familj hamnar i fokus för socialnämndens hökiga men som inte är tillräckligt farligt för att de ska ta en ifrån ens föräldrar. Inte tillräckligt farligt för att någon ska hamna i fängelse. Så det var en stor grej, och sen var det ingen stor grej. Jag vaknar inte mitt i natten, kallsvettig och med madrassen hemsökt av spökavtryck. Det är mer som att jag litade fullständigt på någon som visade sig vara hemligt och kolossalt läskigt besatt av den där kvinnliga prylen jag råkar ha, min kropp. Och det blev ett väldigt svek, enormt som en meteorkrater som *bang!* utrotade hela min familj.

Det gick inte lång tid mellan att Steph talade om att hon jobbade som prostituerad och att jag också började göra det. Jag slutade på härsalongen och jag slutade på fiket. Så fort jag började fnaska hade jag råd att äta där och kunde betala för att fixa håret. Jag hade så mycket pengar och jag avskydde karlarna så mycket. Det var så det måste vara. Kände jag nånting för dem skulle det ta livet av mig. Jag kunde känna en sorgsen ömhet sväva nästan i närheten av

hjärtat, ungefär som den jag kände för kossorna och hönsen, men att medge att den fanns där skulle tvinga mig att förlåta min styvfar, skulle tillåta mig att känna en flod av medkänsla för världen, och såvitt jag kunde fatta var världen brutal. Varenda dag fick jag se det värsta hos männen. Deras nonchalans och storvulna dominans.

Hur de så fullständigt kan avskärma sig från på vilka villkor de har sex med nån, hur de inbillar sig att de äger världen, hur de köper en kvinna. Jag blev vittne till deras innersta självbedrägerier. Bortskämda småungar allihop, och så många av dem ringde prostituerade. Alla män ringer kanske prostituerade, tänkte jag. Det var en hemsk tanke, men ärligt talat, varför skulle jag bry mig? Systemet som härskade var äldre och starkare än jag ens kunde föreställa mig.

Vem var jag? Jag var bara en tjej. Vad skulle jag kunna göra åt det? Hade

nån makt skulle jag se till jag haft att ingen nånsin blev köpt eller såld eller uthyrd och att hönsen fick behålla sina näbbar och korna kunde ligga och dia sina kobebisar med all den där mjölken,

men jag hade ingen makt. Jag tänkte rida på systemet tills det kastade mig ur sadeln. Jag tänkte skaffa så mycket pengar jag kunde och göda mitt hat som en frossare. Jag hade hittat det perfekta jobbet för att kunna göra båda delar.

Mottagning, Hembesök, Boston, Massachusetts

Kokainbesök fick en verkligen att komma ihåg varför man var hora. Det fanns inget bättre. Det fanns en kille, David Smith, alla hororna höll koll på hans gradvisa, knarkdrivna undergång. När Lynn till slut skickade iväg mig på hembesök till hans lägenhet fanns där nästan ingenting alls kvar, bara ett tomt, runt bord, en mikrovågsugn, sängen och teven. Jag satt på sängen framför den fladdrande teven och David satt med fjärrkontrollen – klick, klick, klick, han stannade aldrig vid nån kanal längre än några sekunder. Det här pågick i sju timmar. Det var mitt längsta hembesök nånsin, och det lättaste. David satt hopsjunken på sängen och såg väldigt olycklig ut; enstaka gånger lät han en kanal stå på en stund – CSPAN:s reportage om ett senatorsval i Virginia, en westernfilm, trista program. Andra gånger bläddrade han förbi bra program – som Häxor, läxor och dödliga lektioner, Phil Donahues pratshow och en massa naturprogram, och jag pep Stopp Det Där Är Ju Bra, men han hade redan bläddrat förbi.

De visar ingenting bra, de visar aldrig nåt bra, mässade David, hypnotiserad av burken.

David var en intetsägande vit kontorssnubbe, medelålders, fortfarande klädd i kostymskjorta med knäppkrage men utan slips. Jag kan ha stött på honom ett dussin gånger både innan jag var hemma hos honom och efteråt, men det skulle vara omöjligt att komma ihåg, så intetsägande var han.

GLÖDHET ACTION
Mottagning – 555-1212

TONÅRSDRÖM
Mottagning – 555-1212

Och sen satte Lynn rubriken "tonårsdröm" på min annons i Boston Phoenix.

Jag ville döda henne. Lynn som faktiskt var yngre än jag, nitton år gammal och svarade i telefonen, till och med tog emot samtal inne i rummen när hon inte var på Boston University och pluggade till sin handelsexamen. Hennes Tonårsdrömsannons fick varenda pedofil i stan att ringa mig, och jag hade redan mer än nog av dem med mina barnsliga mått. Jag ville bara inte tro att hon bestämt sig för att dra nytta av min okvinnliga fysik utan att fråga först. Så jag ställde till med en jävla scen och min lilla annonsruta i tidningen fick den nya rubriken Studentska. Jag gick inte på college och skulle aldrig göra det, men å andra sidan byggde ju hela branschen på illusioner. Att sätta rubriken Förvirrad lesbisk slacker utan gångbara yrkeskunskaper skulle inte ha funkat.

STUDENTSKA
Mottagning – 555-1212

FÖRVIRRAD LESBISK
SLACKER UTAN GÅNGBARA
YRKESKUNSKAPER
Mottagning – 555-1212

A stylized illustration of a woman with long, wavy red hair, wearing a dark grey halter-neck top and a dark skirt. She is sitting on a bed with white pillows and a grey blanket. In the foreground, there is a small table with a smartphone, a pen, and some papers. The background is a simple, light-colored wall.

Marinas far hade förgripit sig på henne när hon var liten, och hon sniffade koks och berättade om det för killen medan han runkade av sig.

Marina! flämtade jag. Det var otroligt. Hon brydde sig verkligen inte. När hon blaserat medgav det fick jag nästan ängest av tanken på hennes läskige kille som blev kåt av att höra henne prata om övergrepp på ett barn. Kanske hade de feminister som var mot sexindustrin rätt, kanske var det här jobbet ont, ett jobb som gång på gång slet den tunna skorpan från vartenda sår man nånsin fått tills smärtan kändes normal, inte kändes alls. Kanske uppmuntrade vi det värsta hos männen, bidrog till att sudda ut deras redan schizofrena inre gräns mellan fantasi och verklighet, mellan vad de tilläts ta och vad de inte får ta. Jag visste att vissa tjejer ansåg att vi faktiskt förhindrade våldtäkter och incest genom att ge karlarna ett rum där de i samförstånd kunde agera ut sina fantasier, och det äcklade mig bortom allt förstånd att tänka på att jag knullade potentiella sexbrottslingar, men jag trodde att tjejerna hade rätt. Vad jag inte trodde var att nån av oss med våra buskisartade entimmes sexshower skulle räcka till för att hindra de här männen från att skada nån kvinna om det var det de ville göra. Och vad jag i hemlighet undrade var om vi kanske gav dem den känsla av sexuell makt som gjorde det möjligt för dem att göra precis det. Gå och göra precis vad de ville.

Brickan från rumsbetjäningen var en blänkande sörja mitt i rummet: avnagda kycklingben, en tunn hinna potatismos runt kanten på porslinet. En oäten fralla, ett litet smörpaket, vin. Det kurrade i magen på mig. Hembesök på hotell frestade mig alltid att ägna mig åt när sorts Lilla Prinsessan-fantasier, som om jag skulle få dela lite av lyxen – rumsbetjäning, varmbad, cocktail ur minibaren. Fast det fick jag förstås aldrig. En gång lät en kille mig ta miniflaskorna med tvål och schampo i badrummet, men mer blev det inte. Och den här killen, rövkillen, låg bara platt på sin slappa mage och erbjöd mig sina kritvita skinkor som jag knådade som deg medan jag tittade på den där ensamma, fulländade frallan på brickan, på pudret av mjöl på skorpan. Slicka mitt rövhål. Ursäkta, Hursa? Det spratt till inne i mig som om jag blivit förolämpad. Jag Beklagar, Men Jag Gör Inte Sânt. Det gjorde den förra tjejen, hon var jättebra. Jag tänkte på Amy, på hennes stora, fyrkantiga tänder med den barnsliga glipan i mitten. Jag Beklagar, Men Jag Gör Inte Sânt. Det är väl för fan inget att tjafsas om, tror du att du skulle bli smittad av nånting? Nu tänkte jag absolut inte slicka rövhålet på rövhålet. Beklagar, sa jag kort.

Vad sägs om femtio dollar, du får femtio dollar om du slickar mig i rövhålet.

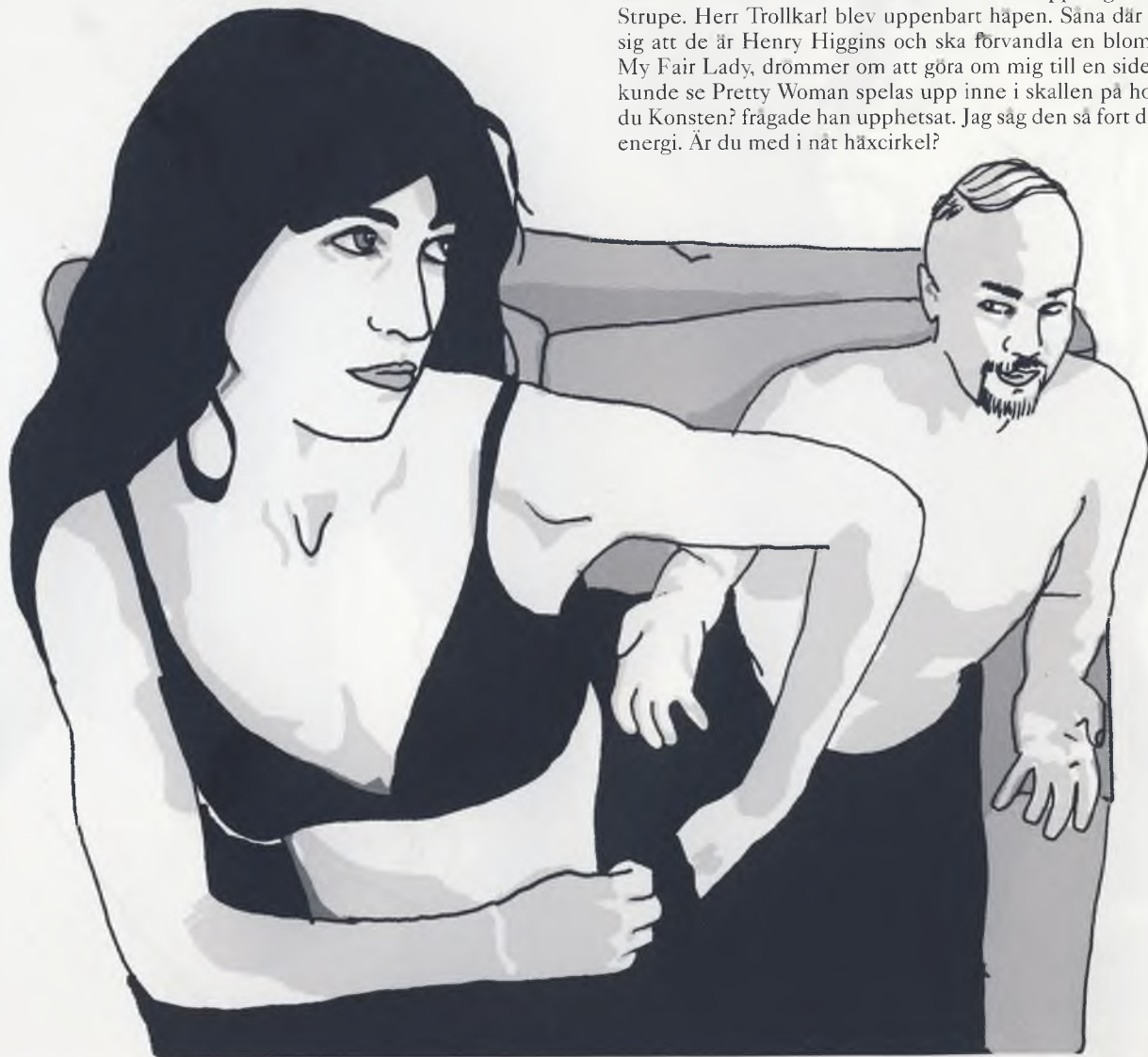
Jag funderade på saken, femtio dollar var nästan hälften av vad jag skulle få för att knulla honom.

Men herregud, visst måste det vara väldigt mycket värre än att knulla honom. Jag tänkte att för trehundra dollar skulle jag göra det med en slicklapp. Det sa jag till honom. Trehundra dollar och en vada? Jag sög av honom. När jag kände kondomen svälla av sperma tänkte jag, är det ens nån skillnad? Det verkade korkat att säga att vissa saker var okej men andra förbjudna när allihop var så äckliga.

Herr Trollkarl hade en liten metallampa som stod på hotellteven och han satte igång på direkten.

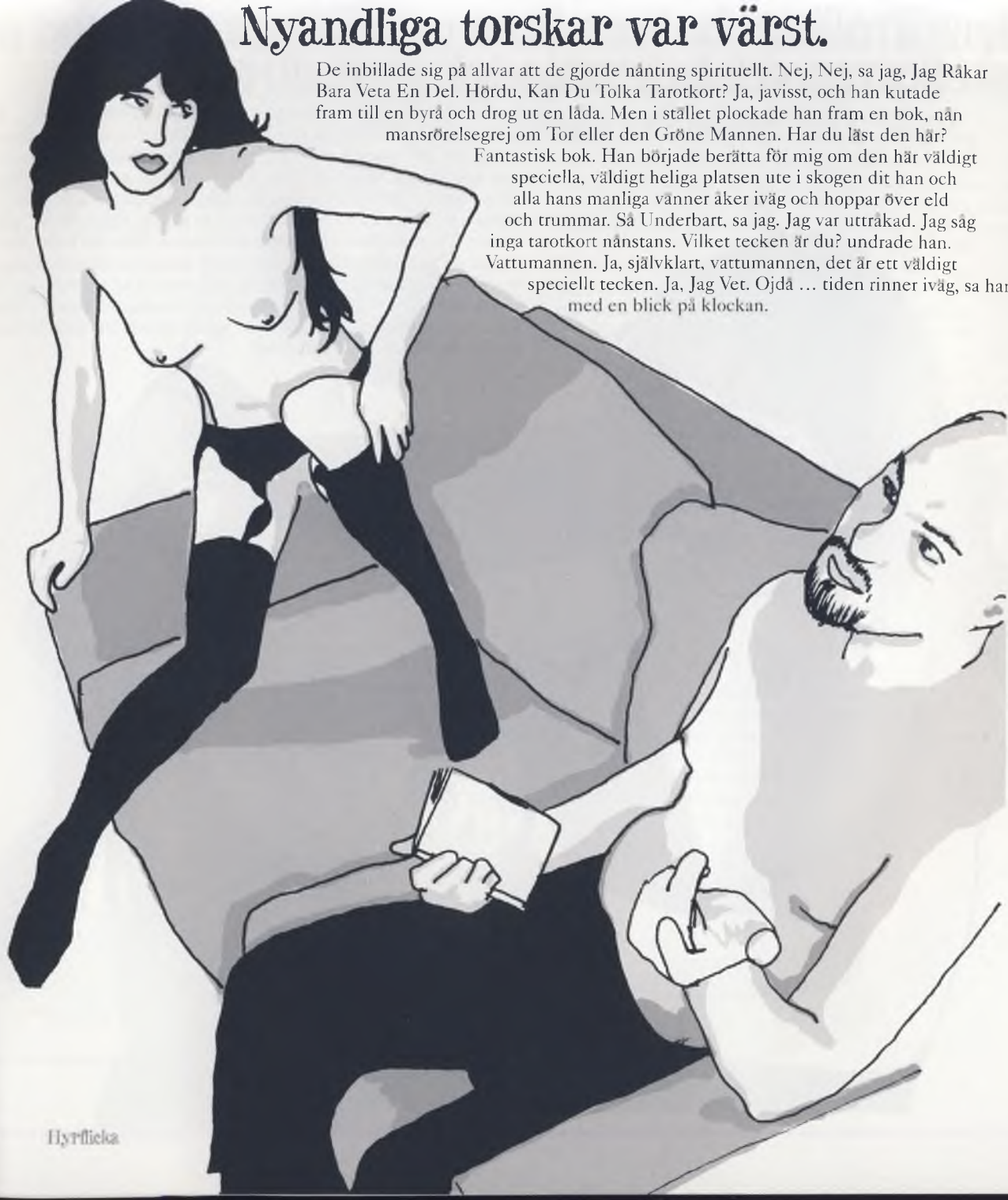
Vad ser du? frågade han dramatiskt och höll fram lampan. Öh ... Det Är En Lampa. Hur många sidor har den? Fyra. Vet du varför den har fyra sidor? Det var bara en vanlig, fyrkantig jävla lampa, men jag visste vad han var ute efter. De Fyra Väderstrecken, sa jag, Norr, Söder, Öster, Väster. De Fyra Elementen, Jord, Luft, Eld, Vatten. De Fyra Sårbara Punkterna På En Våldtäktsmans Kropp, Ögon, Knän, Skrev, Strupe. Herr Trollkarl blev uppenbart häpen. Såna där killar inbillar sig att de är Henry Higgins och ska förvandla en blomsterflicka till My Fair Lady, drömmer om att göra om mig till en sidenväska. Man kunde se Pretty Woman spelas upp inne i skallen på honom. Utövar du Konsten? frågade han upphetsat. Jag såg den så fort du kom in, din energi. Är du med i nät häxcirkel?

Nyandliga torskvar var värst.

De inbillade sig på allvar att de gjorde nånting spirituellt. Nej, Nej, sa jag, Jag Råkar Bara Veta En Del. Hördu, Kan Du Tolka Tarotkort? Ja, javisst, och han kutade fram till en byrå och drog ut en låda. Men i stället plockade han fram en bok, nån mansrörelsegrej om Tor eller den Gröne Mannen. Har du läst den här?

Fantastisk bok. Han började berätta för mig om den här väldigt speciella, väldigt heliga platsen ute i skogen dit han och alla hans manliga vänner åker iväg och hoppar över eld och trummar. Så Underbart, sa jag, Jag var uttråkad. Jag såg inga tarotkort nånstans. Vilket tecken är du? undrade han. Vattumannen. Ja, självklart, vattumannen, det är ett väldigt speciellt tecken. Ja, Jag Vet. Ojdå ... tiden rinner iväg, sa han med en blick på klockan.

Men låt
mig först
förklara mitt
förhållande till
det gåtfulla
fenomenet
orgasm.

När jag beklade för Steph att jag fejkade alla mina orgasmer hade jag väntat mig att hon skulle skrika åt mig. Hennes ursinne var så oförutsebart och ingenting lockade så lätt fram det som svaghet. Jag hade väntat mig att känna mig skamsen och oduglig och värdelös som lesbisk.

Det blev en chock att känna henne slå sina mjuka armar om mig i mörkret och hennes hand trycka mitt huvud mot hennes hårda bröstben. Det gör ingenting, andades hon, jag förstår verkligen. Grät jag? Steph skrämde mig.

Det kändes som om vi gjorde slut varenda dag, men ingenting uttalades nånsin,

vi pratade aldrig om situationen, bearbetade ingenting. Bara en blick av avsmak när hon kom in i rummet vi delade och såg mig på futonen med tarotkorten i halvcirkel runt mig. En förintande blick när jag hällde morgonmjölk i en tallrik, en våldsam knyck när jag steg fram bakom henne och lutade magen mot hennes rygg. Jag försökte se till att stryka henne medhårs. Gjorde vi slut skulle jag bli tvungen att flytta ut, och just då hade jag ingenstans att ta vägen.

Den här mannen från Israel – han ringde en eftermiddag när jag var där ensam, alldeles ensam. Lynn pluggade till sin ekonomexamen på universitetet och Babs hade hand om sina ungar ute i Hull. Marina var borta sen länge. Della skulle inte komma förrän efter sitt skift på postkontoret.

Della hade en jävla arbetsmoral.

Hon jobbade hårt för att slippa arbeta längre, en strategi som jag kunde förstå. Det hade varit min tanke också, men att hora är inte den kassako jag hade trott när jag började. Visst var det ett okej sätt att försörja sig, särskilt om alternativet var att jobba för sju dollar i timmen, vilket det var, men man klarar avgjort inte av att köpa villa efter ett års knegande. Inte där jag jobbade. Det gick timmar utan att telefonen ringde.

Man kunde vara världens ivrigaste, mest arbetsvilliga hora och det hjälpte inte ett jävla dugg om karlarna inte ringde.

Steph, min kära flickvän, kunde jag inte få tag i. Antingen låg hon hemma och var hög på brass eller också var hon ute och shoppade och gjorde av med pengarna hon hade tjänat dagen innan. Steph var lat och jobbade nästan aldrig. Jag misstänkte att det kanske berodde på att Steph var rik och hade föräldrar som alltid skulle vara rika. Jag tänkte på hur hon hade det med föräldrar som skämde bort henne, tänkte på Steph hemma i lägenheten, på hur morgonen lättjefullt övergick i dag, på hur hennes kropp lättjefullt sträckte sig naken över futonen, på hur hon uttalade orden I dag jobbar jag inte som en viskande gäspning. Det enda jag kunde göra var att jobba, jobba och jobba som nån sagoflicka som spinner guld av halm med sitt ursinniga slit. Jobbade jag inte skulle jag inte ha nånting alls.

Dinah skulle komma senare och hålla mig sällskap i lägenheten som blev kusligare när solen sjönk bort utanför de stora fönstren. Teven lyste upp det eviga molnet av rök, atmosfären vi levde i.

Mannen från Israel var en av de där killarna som gillar att göra det skönt för kvinnor.

Så sa de jämt, den plumpaste formulering man kan tänka sig: Jag gillar att göra det skönt för kvinnor. Dinah hade turen att få det skönt först. Hon låg på rygg och han stack ansiktet mellan benen på henne. Det måste suga att vara Dinah, tänkte jag. Det måste suga att det var så lite som skilde torskarna hon betjänade från människorna hon dejtade på riktigt. Av vad jag hade sett av cykelbudstyperna som Dinah gick ut med var det enda som hindrade dem från att vara torskare att de inte skulle ha råd att betala för sig.

Jag spejsade ut till mjukrocken som spelade i klockradion på nattgäsbordet. Den stationen spelade alltid Sting och jag kommer alltid att ogilla honom för att han var soundtracket till mitt sexarbete. Sting kommer alltid att vara den musikaliska motsvarigheten till den gräsliga frasen Jag Gillar Att Göra Det Skönt För Kvinnor. Jag höll på att villa bort mig fullständigt i den tankedödande musiken när Dinah fejkade sin orgasm. Den var fin. En smula dramatisk, men det är det de betalar för. Inte för dramatisk. Killen hasade sig upp på armbågarna och sken stolt mot Dinah, väntade på sitt beröm. Du borde göra det där professionellt, flämtade hon hänfört och gav mig en hastig blick.

Jag intog ställning, med benen på ömse sidor om hans huvud.

Åh, som mina knän skulle ha älskat att smocka till öronen på honom. En snabb knyck, åååh! Det jobbiga var att bygga upp min sista och mest absurda klimax. För att den skulle bli verkligt vettlös måste den byggas upp, och ju längre den byggs upp desto längre får jag lida. Mina skrik lät plägade eftersom de var det. Precis innan jag drömde till tittade jag på Dinah som satt med klentrogna, uppspärade ögon och bara skrattade, öppet, eftersom mina ylanden dränkte ljudet hon gav ifrån sig och torsken var tryggt fästad vid min fitta som nåt slags motbjudande parasit, omedveten om allt. Jag slingrade och slog på kuddarna. Åh! skrek jag. Åh! Åh! Åh! Åh, David! Jag skrek namnet han hade gett oss. Känner sig karlarna lurade, undrade jag, när vi vid den sanslösa höjdpunkten av vår oäkta njutning skriker ett namn som inte är deras? Känner de en plötslig svallvåg av ånger, biter de tillbaks impulsen att haspla ur sig: Egentligen heter jag Walter, kan du göra om det och skrika Walter den här gången?

Tatuera dig

Första gången jag tatuerade mig tänkte jag inte på att det skulle bli ytterligare en fysisk defekt som skulle göra det svårare för mig att hora i framtiden, men det blev det.

Jag hade redan en del skavanker, men de var obetydliga och lätta att fixa till. Rent allmänt övertrumfade det faktum att jag var kvinna och hade en vagina lätt alla mina mindre tilltalande attribut. Killarna är inte särskilt nogräknade. De kommer kanske inte att fråga efter en i framtiden, men har de väl hamnat i samma rum med en är det ingen stor risk för att de går sin väg. Fast det fanns en torsk som vände och gick tillbaka till hissen när jag öppnade dörren i min svarta åtsittande klänning och med hårlockar som krökte sig fram ur armhålorna. Senare ringde han. Han sa jag har varit hos er en gång förut och flickan jag träffade då, hon, det var nåt fel på henne. Han hade faktiskt en underton av rädsla i rösten. Det var jag – Bev – som svarade i telefonen. Jag funderade på mina arbetskamrater på bordellen. Vilka makabra hemligheter dolde de under sina korsettliv? Vad för slags ofint beteende dök upp bakom den stängda sovrumsdörren? Hade nån en tumör? Talade nån i tungor eller var nån oförmögen att kontrollera sina kväljningsreflexer?

Även om jag alltid har ogillat vartenda jobb jag nånsin haft –

till och med, om jag ska vara ärlig, det rätt glamorösa jobb som går ut på att jag sitter här i mitt eget kök och dricker svart kaffe och krafsar ner mina självupptagna funderingar i en anteckningsbok, med bred marginal det bästa jobb jag nånsin haft, till och med bättre än något jag någonsin hoppats få – även om jag alltid har ogillat vartenda jobb jag nånsin haft, hade inget arbete nånsin kants plågsamt på samma sätt som prostitutionen gjorde. Och när jag väl hade gjort det visste jag att jag alltid skulle kunna göra det, överleva det, och nu sitter det för alltid fastkilat i mina mest desperata skrymslen som en sista utväg. Det är som alkoholism, utövar samma slags lockelse. Först berusande, fett häftigt, världens kick och jag kunde knappt ens tro att jag verkligen gjorde det. Jag stod utanför mig själv, vid sidan om mig själv och tittade på som om jag sett en fantastisk film: mitt liv.

Eleanor kom in i bokhandeln där jag jobbade.

Jag älskade att höja blicken från kassaapparaten och se henne där, tvekande vid kanten av disken med det skarpskurna, mörka ansiktet över Worst Case Scenario-böckerna och Bad Girls-guideböckerna och de andra presentböcker avsedda att locka till impulsköp som låg travade där. Hennes bruna ögon pulserade i sin jämna, hypnotiska rytm. Vi gick ut tillsammans på min lunchrast.

Det var vinter och vi hade varit flickvänner eller vad man nu ska kalla det sen sommaren, men inte konstant. Det hade varit hoppigt. Först hade jag varit tvungen att göra slut med tjejen jag var ihop med vid tiden för den där ödesdigra resan. Sen blev jag tvungen att sticka iväg till New England i ett par månader för att flippa ur och varva ner efter all dramatiken och suppa till ett tag. Nu var jag tillbaka i San Francisco och beredd att satsa på allvar med Eleanor. Vi trodde att vi kanske hade varit tillsammans i tidigare liv. Jag hade varit

hennes mor, eller hon hade varit min far. Kanske hade vi varit bror

och syster, åtminstone haft nåt slags släktförhållande som laddade

vårt vilda knullande med brutna tabun precis bortom gränsen

för det vi accepterade. Vi gick in i restaurangen bredvid

bokhandeln och beställde friterad chokladwonton. De

flottiga små degknytena fräste hett i munnen på oss

och sprack så att den smälta chokladen rann ner i

strupen. I unisextoaletten läste vi dörren om oss

och knullade. Jag hade benet utsträckt över

handfatet och spegeln immade igen av min

andedräkt. Sen rätade jag upp mig och

vi såg på oss själva i spegeln. Vi

kunde knappt tro att det var

vi, tro på hur heta vi var. Vår

ömsesidiga attraktion gjorde

oss bägge vackrare. Mina tuttar

växte i hennes handfator.

Stagger Lee på jukeboxen och Eleanor och jag gick in i toalettbåset

som var det absolut värsta ställe som fanns att knulla på, med den där avsågade dörren, en gammaldags svängdörr. Jag drämde klacken i toalettryggen eller också satt Eleanor där med fötterna på toaletsitsen och mig böjd dubbel med sårade ben, stödd mot den fläckiga röda väggen. Kokshoror Er Död Är Mitt Flis. Ett gäng tjejer kom ofelbart in med gälla, sluddriga röster. Vem är där inne? Ni är flator, va, det är coolt. Lagg inte av bara för att vi är här ha ha ha.

Jag har alltid avskytt Under A Rock.

Alla andra älskade stället därför att det var en bar för MC-bögar och killar knullade i badrummet och då och då såg man nån gammal snubbe på speed som var helnaken längst in i lokalen är DJ:n satt inklämd i sin DJ-garderob och spelade Motörhead. Baren var mörk och bullrig och träväggarna var tapetserade med gamla reklamlappar om evenemang för rockare och MC-bögar. Över biljardbordet hängde en motorcykel i kedjor från taket. Jag avskytte stället för att det var så litet och mörkt och kaotiskt. Taket kändes för lågt. Jag måste ha varit där med nån som ville vara där. Jag satt där med Eleanor och vi såg alla tre komma inrusande med vårt koks. De ville få en lina på dasset trots att de just hade snortat en massa där hemma. Jag var väldigt mån om vårt kokain. Jag hade aldrig förr köpt så mycket knark och det var viktigt att alla, särskilt de här så kallade "vännerna", fattade att det här var en rent kapitalistisk spekulation. Här var det inte "Jag fixar lite koks till partyt så delar vi på det", här gällde "Jag är knarklangare och tänker fan i mig sälja det till dig med vinst så att min lilla älskling och jag kan dra till Grekland".

Riktiga knarklangare satt i vräkiga fåtöljer hemma hos sig själva,

omgav sig med medhjälpare som släppte in eller avvisade köparna. De drällde inte på patetiska discon i sunkiga stadsdelar och log vädjande och slemmiga leenden mot potentiella kunder. Vi kunde ha hållit ut, trollat fram lite värdighet. Telefonen ringde, vårt nummer gick runt. Nån annan ringde, jag är kompis med Ramona, hon gav mig ditt nummer, är det okej om jag kommer förbi? Men Marilyn Manson-lunchboxen hade sinat. Den innehöll bara tillbehören, påsarna och pengarna. Nej, Jag Har Slutat Med Det Där, sa jag beklagade i luren. Åh, svarade tjejen beklagande. Vi la på.

Jag hade rivsår på
kinden som jag fått
när hon knullade
mig mot min
sovrumsvägg
och det vassa
glitterlandskap
jag sprejat på
väggen skar upp
huden på mig
och jag inte
ens kände
det.

Jag kände för mycket. Jag
kände allting. Eleanor hade
märken på kinden där jag
bet henne. Våra lemmar,
våra armar och ben, var
fläckade av bitmärken, vi såg
ut som ruttnande bananer. Vi
såg ut som om vi misshandlade
varandra, och det gjorde vi också.
Det blev outhärdligt intensivt och
mina nävar trummade mot hennes
bröst, eller hon grep tag i huden över
mina revben och slet i den som om
hon ville slita sönder mig om hon bara
kunde. Gärna för mig.

När jag ändå hade så mycket sex, varför då inte ha lite till mot betalning? Varför inte ha det som jobb? Det välldde in i mig och ut ur mig, det tog aldrig slut: sex som vatten, ousinligt, outtömligt, tvångsmässigt och besatt Plutotransitsex. Men jag ville inte dela nåt av det, i synnerhet inte med främmande, äckliga karlar. Det skulle vara så totalt fel. Om vi bara kunde buteljera dem, feromonångorna som steg från våra kroppar. Vi kunde ha föreställningar, tänkte jag. Nog skulle väl karlar vara villiga att betala för att få titta på det här. Äkta flatknoll, mäktigt och brutalt och verkligt, händer som pumpar i oförstörbara fittor, inget varsamt tungslickande, inget tjusigt finknoll, utan vårt hårda och skrämmande sex,

**vårt utmattande, plågsamma,
underbara sex.**